

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 62/2002

fastlagt af Rådet den 5. november 2002

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/.../EF af ... om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed

(2002/C 299 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forslag ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et ægte indre marked for finansielle tjenester har afgørende betydning for økonomisk vækst og jobskabelse inden for Fællesskabet.
- (2) Der er allerede gjort store fremskridt mod oprettelsen af et sådant indre marked ved at sætte finansielle institutioner i stand til at operere i andre medlemsstater og sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugere af finansielle tjenesteydelser.
- (3) I meddelelsen fra Kommissionen »Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan«, fastlægges en række foranstaltninger, der er nødvendige for den fuldstændige gennemførelse af det indre marked for finansielle tjenester, og Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 til, at denne handlingsplan gennemføres senest i 2005.
- (4) I handlingsplanen for finansielle tjenester understreges det påtrængende behov for at udarbejde et direktiv om tilsyn med arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, da disse vigtige finansielle institutioner spiller en central rolle for de finansielle marketers integration, effektivitet og likviditet, og ikke er underlagt et sammenhængende sæt EF-regler, der sætter dem i stand til fuldt ud at udnytte fordelene ved det indre marked.
- (5) Dette direktiv udgør således det første skridt på vejen hen imod et indre marked for arbejdsmarkedsrelateret pension på europæisk plan. Ved at anvende forsigtighedsprincippet (»the prudent person rule«) som det grundlæggende princip for kapitalinvestering, og gøre det muligt for pensionskasser at operere på tværs af grænserne, tilskyndes der til, at opsparingsaktiviteterne rettes mod sektoren for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, hvorved der ydes et bidrag til økonomiske og sociale fremskridt.
- (6) Dette direktivs tilsynsbestemmelser skal dels sikre en høj grad af sikkerhed for fremtidens pensionsmodtagere gennem strenge tilsynsstandarder, dels muliggøre en effektiv økonomisk forvaltning af de arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.
- (7) Pensionskasser, som er helt adskilt fra enhver pensions-tegnende firma, og som opererer på et kapitaldækningsgrundlag udelukkende med det formål at udbetale pensionsydelse bør frit kunne levere tjenesteydelser og have investeringsfrihed, der kun er underlagt samordnede tilsynskrav, uanset om disse pensionskasser anses for juridiske enheder.
- (8) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bør medlemsstaterne bevare det fulde ansvar for tilrettelæggelsen af deres pensionssystemer samt for fastlæggelsen af hver af de »tre søjlers« rolle i pensionssystemet i de enkelte medlemsstater. I forbindelse med anden søjle bør de bevare det fulde ansvar for den rolle og de funktioner, der varetages af de forskellige institutioner, der udbyder arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger som f.eks. industrirelaterede pensionsfonde, virksomhedsrelaterede pensionsfonde og livsforsikringsselskaber. Dette direktiv tager ikke sigte på at ændre ved dette forhold.
- (9) De nationale regler for selvstændiges deltagelse i arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser er forskellige. I nogle medlemsstater kan arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser operere på grundlag af aftaler med et fag eller fagsammenslutninger, hvis medlemmer er selvstændige erhvervsdrivende, eller direkte med selvstændige og lønmodtagere. I nogle medlemsstater kan selvstændige ligeledes blive medlem af en pensionskasse, hvis den selvstændige optræder som arbejdsgiver eller stiller sine tjenesteydelser til rådighed for en virksomhed. I andre medlemsstater kan selvstændige ikke blive tilknyttet en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse, medmindre der opfyldes visse krav, herunder krav i henhold til social- og arbejdsmarkedslovgivningen.

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 136.

⁽²⁾ EFT C 155 af 29.5.2001, s. 26.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4. juli 2001 (EFT C 65 E af 14.3.2002, s. 135), Rådets fælles holdning af 5. november 2002 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

- (10) Pensionskasser, der forvalter socialsikringsordninger, som allerede er underlagt samordning på EF-plan, bør ikke være omfattet af dette direktiv. Der bør dog tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for de pensionskasser, der i den samme medlemsstat forvalter såvel socialsikringsordninger som arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.
- (11) Finansielle institutioner, der allerede er underlagt EF-lovgivning, bør som hovedregel ikke være omfattet af dette direktiv. Da disse institutioner imidlertid i visse tilfælde også kan tilbyde arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, er det vigtigt at sikre, at dette direktiv ikke fører til konkurrencefordrejninger. Sådanne fordrejninger kan undgås ved at anvende tilsynskravene i dette direktiv på livsforsikringssektors arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter.
- (12) At medlemsstaterne får mulighed for at udelukke pensionskasser, der forvalter ordninger som tilsammen har under 100 medlemmer, fra deres gennemførelseslovgivning, kan lette tilsynet i nogle medlemsstater uden at lægge hindringer i vejen for, at det indre marked kan fungere efter hensigten. Dette bør imidlertid ikke lægge hindringer i vejen for sådanne pensionskassers ret til at vælge at overlade administrationen af deres investeringsportefølje og deponere deres aktiver hos investeringsadministratorer og depositarer, der er etableret i en anden medlemsstat og som er behørigt godkendt.
- (13) Pensionskasser, såsom Unterstützungskassen i Tyskland, hvor medlemmerne ikke har noget retskrav på ydelser af en bestemt størrelsesorden, og hvor deres interesser er beskyttet ved en lovpligtig insolvensforsikring, bør ikke være omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv.
- (14) For at beskytte medlemmer og pensionsberettigede bør arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser begrænse deres virksomhed til de aktiviteter, der er nævnt i dette direktiv, og aktiviteter i tilknytning hertil.
- (15) Såfremt det pensionstegnende firma går konkurs, risikerer medlemmet at miste både sit job og sine optjente pensionsrettigheder. Det er derfor nødvendigt at sikre en klar adskillelse mellem det pensionstegnende firma og pensionskassen, og at der indføres minimumstilsynsbestemmelser for at beskytte medlemmerne.
- (16) Der er store forskelle mellem medlemsstaterne imellem med hensyn til den måde, hvorpå arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser opererer, og det tilsyn, der føres med dem. I nogle medlemsstater kan der ikke alene føres tilsyn med selve pensionskassen, men også med de enheder eller virksomheder, der har ret til at forvalte disse pensionskasser. Medlemsstaterne bør have mulighed for at tilgodese disse særlige forhold, så længe alle de i dette direktiv fastsatte krav fuldt ud opfyldes. Medlemsstater bør ligeledes kunne give forsikringsenheder og andre finansielle enheder mulighed for at forvalte arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser.
- (17) Arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser er udbydere af finansielle tjenester, og de bør derfor opfylde bestemte minimumstilsynskrav med hensyn til deres aktiviteter og drift.
- (18) Det meget store antal pensionskasser i nogle medlemsstater indebærer, at det er nødvendigt at have pragmatiske regler for forudgående godkendelse af pensionskasser. For pensionskasser, der ønsker at forvalte pensionsordninger i en anden medlemsstat, bør der dog kræves forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed i hjemlandet.
- (19) Den enkelte medlemsstat bør kræve, at hver pensionskasse beliggende på dets område udarbejder et årsregnskab og en årsberetning omhandlende hver af de pensionsordninger, den forvalter, samt, hvor det er relevant, et årsregnskab og en årsberetning for hver enkelt pensionsordning. Et årsregnskab og en årsberetning, der giver et retvisende billede af pensionskassens aktiver, forpligtelser og finansielle stilling under hensyntagen til hver af de pensionsordninger, som pensionskassen forvalter, og som er behørigt godkendt af en autoriseret person, udgør en vigtig kilde til oplysninger for pensionsordningens medlemmer, pensionsmodtagerne og de kompetente myndigheder. De sætter navnlig de kompetente myndigheder i stand til at føre tilsyn med pensionskassens finansielle situation og vurdere, om den er i stand til at opfylde alle sine kontraktlige forpligtelser.
- (20) Det er overordentligt vigtigt, at en pensionsordnings medlemmer og pensionsmodtagere informeres korrekt. Dette gælder i særdeleshed information om pensionskassens finansielle situation, de kontraktlige regler, pensionsydelse og den faktiske finansiering af optjente pensionsrettigheder, investeringspolitikken og risiko- og omkostningsstyringen.
- (21) Pensionskassers investeringspolitik har afgørende betydning for både sikkerheden i og lønsomheden ved arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Pensionskasser bør derfor udarbejde, og mindst hvert tredje år revidere, en redegørelse for deres investeringsprincipper. Denne redegørelse bør stilles til rådighed for den kompetente myndighed og desuden kunne rekvireres af medlemmerne og pensionsmodtagerne i de enkelte ordninger.
- (22) For at de kompetente myndigheder skal kunne varetage deres opgaver, bør de have den fornødne adgang til information og de fornødne indgrebsbeføjelser over for pensionskasser og deres faktiske ledere. Har en pensionskasse lagt visse funktioner af materiel betydning som f.eks. investeringsforvaltning, informationsteknologi eller regnskabsføring ud til andre virksomheder (outsourcing), bør det være muligt at udvide informations- og indgrebsbeføjelserne til også at omfatte disse outsourcete funktioner, således at der føres tilsyn med, om de udøves efter reglerne.

- (23) Forsigtig beregning af tekniske hensættelser er en afgørende forudsætning for, at der kan være sikkerhed for, at forpligtelserne til at udbetale pensionsydelse kan opfyldes. De tekniske hensættelser bør derfor beregnes efter anerkendte aktuariemæssige metoder og attesteres af kvalificerede personer. Den maksimale rentesats bør vælges med forsigtighed efter relevante nationale regler, når sådanne findes. Mindstestørrelsen af de tekniske hensættelser bør både være tilstrækkelig til at sikre fortsat udbetaling af pensionsydelse til nuværende pensionsmodtagere og afspejle de forpligtelser, der følger af medlemmernes optjente pensionsrettigheder.
- (24) Der er store forskelle fra den ene medlemsstat til den anden med hensyn til, hvilke risici pensionskasserne dækker. Hvert hjemland bør derfor have mulighed for at fastsætte yderligere og mere detaljerede regler end direktivets for beregning af tekniske hensættelser.
- (25) For at beskytte medlemmer og pensionsmodtagere i tilfælde af det pensionstegnende firmas insolvens må det sikres, at pensionskassen har tilstrækkelige og egnede aktiver til dækning af de tekniske hensættelser. I tilfælde af grænseoverskridende virksomhed forudsætter den gensidige anerkendelse af tilsynsprincipper i medlemsstaterne i særdeleshed, at der til enhver tid er fuld dækning for de tekniske hensættelser.
- (26) Pensionskasser, der ikke opererer grænseoverskridende, bør af medlemsstaterne kunne få dispensation fra kravet om fuld dækning for de tekniske hensættelser på betingelse af, at der foreligger en konkret plan for genoprettelse af den fulde dækning, og uden at kravene i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens⁽¹⁾ tilsidesættes.
- (27) I mange tilfælde kan det være det pensionstegnende firma og ikke pensionskassen selv, der dækker biometriske risici eller garanterer for bestemte ydelser eller investeringsafkast. I nogle tilfælde er det imidlertid pensionskassen selv, der giver denne dækning eller garanti, og det pensionstegnende firmas forpligtelser udtømmes normalt ved indbetaling af de fornødne bidrag. I disse tilfælde svarer de tilbudte pensionsprodukter til livsforsikringselskabers produkter, og de pågældende pensionskasser bør mindst opfylde samme supplerende egenkapitalkrav som livsforsikringselskaber.
- (28) Pensionskasser investerer på meget lang sigt. Indløsning af deres aktiver kan som udgangspunkt kun finde sted med det formål at udbetale pensionsydelse. For at sikre medlemmer og pensionsmodtagere en tilstrækkelig beskyttelse bør pensionskasser desuden være i stand til at vælge den aktivallokering, der er bedst egnet i forhold til forpligtelsernes nærmere art og varighed. Disse forhold kræver et effektivt tilsyn og en tilgang til investeringsreglerne, der giver pensionskasserne et tilstrækkeligt spillerum til at vælge den sikreste og mest effektive investeringspolitik og pligt til at udvise forsigtighed. Iagttagelse af forsigtighedsprincippet kræver derfor en investeringspolitik, der er afstemt efter den enkelte arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasses medlemsstruktur.
- (29) Tilsynsmetoder og tilsynspraksis varierer mellem de enkelte medlemsstater. Medlemsstaterne skal derfor have mulighed for et vist skøn ved fastlæggelsen af de nærmere investeringsregler, de ønsker overholdt af pensionskasser på deres område. Sådanne regler må dog ikke begrænse kapitalens frie bevægelighed, medmindre de er begrundet i forsigtighedshensyn.
- (30) Da pensionskasser investerer på meget lang sigt og derfor har ringe likvidetsrisiko, er de inden for forsigtighedsprincippet grænser i stand til at investere i ikke-likvide aktiver som aktier såvel som på markederne for risikovillig kapital. De bør også kunne udnytte fordelene ved international spredning af aktiverne. Adgangen til at investere i aktier, på markedet for risikovillig kapital og i andre valutaer end den, forpligtelserne lyder på, bør derfor ikke begrænses, medmindre det er begrundet i forsigtighedshensyn.
- (31) Hvis pensionskassen imidlertid opererer på tværs af grænserne, kan værtslandets kompetente myndighed anmode den om at overholde grænser for investering i aktier og lignende aktiver, der ikke må handles på et reguleret marked, samt i aktier og andre papirer, der er udstedt af den samme virksomhed eller i aktiver, der ikke lyder på matchende valutaer, forudsat at sådanne regler ligeledes gælder for pensionskasser med hjemsted i værtslandet.
- (32) Begrænsninger i pensionskassers adgang til frit at vælge porteføljeadministratorer og depositarer begrænser konkurrencen på det indre marked og bør derfor fjernes.
- (33) Med forbehold af den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning om tilrettelæggelse af pensionsordninger, herunder obligatorisk medlemskab og resultaterne af kollektive overenskomster, bør pensionskasser have mulighed for at udbyde deres tjenester i andre medlemsstater. De bør have mulighed for at tilbyde pensionsordninger til virksomheder med hjemsted i andre medlemsstater, og forvalte pensionsordninger med medlemmer i mere end en medlemsstat. Det vil kunne give dem betydelige skalafordele, samtidig med at det kan styrke EF's erhvervslivs konkurrenceevne og fremme arbejdskraftens mobilitet. Dette kræver gensidig anerkendelse af tilsynsstandarder. En korrekt håndhævelse af disse tilsynsstandarder skal overvåges af hjemlandets kompetente myndighed, medmindre andet er bestemt.

⁽¹⁾ EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

- (34) Ved udøvelse af retten til at forvalte pensionsordninger i andre medlemsstater bør arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser fuldt ud overholde alle bestemmelser i social- og arbejdsmarkeds lovgivningen i den pågældende anden medlemsstat, for så vidt det er relevant for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, for eksempel definition og betaling af pensionsydelse og betingelserne for overførsel af pensionsrettigheder.
- (35) Når en ordning er øremærket, finder bestemmelserne i dette direktiv individuel anvendelse på den pågældende ordning.
- (36) Det er nødvendigt at indføre bestemmelser om samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og mellem disse myndigheder og Kommissionen.
- (37) Kommissionen bistås af en forsikrings- og pensionskomité, som i sit arbejde skal tage hensyn til de forskellige særlige forhold for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser og forsikringselskaber, og træffe de nødvendige foranstaltninger for at tilrettelægge sit arbejde i overensstemmelse hermed.
- (38) Målet for den påtænkte handling, nemlig etablering af en retlig EF-ramme for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
- pensionskasser, der forvalter socialsikringsordninger, som er omfattet af forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ og forordning (EØF) nr. 574/72 ⁽²⁾.
  - pensionskasser omfattet af direktiv 79/267/EØF ⁽³⁾, direktiv 73/239/EØF ⁽⁴⁾, direktiv 85/611/EØF ⁽⁵⁾, direktiv 93/22/EØF ⁽⁶⁾ og direktiv 2000/12/EF ⁽⁷⁾
  - pensionskasser, der opererer på »pay-as-you-go«-basis
  - pensionskasser, hvor ansatte i det pensionstegnende firma ikke har noget retskrav på ydelser, og hvor det pensionstegnende firma kan overtage aktiverne på et hvilket som helst tidspunkt og ikke nødvendigvis opfylder sine forpligtelser til at betale pensionsydelser
  - virksomheder, der benytter ordninger med bogførte reserver med henblik på udbetaling af pensionsydelser til deres ansatte.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Indhold

Dette direktiv fastsætter regler for påbegyndelse og udøvelse af virksomhed som arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser. Hvis sådanne pensionskasser efter national lovgivning ikke har status som juridisk person, anvender medlemsstaterne direktivet enten på de pågældende pensionskasser eller, med forbehold af stk. 2, på de autoriserede enheder, der er ansvarlige for forvaltningen af dem, og som handler på deres vegne.

- ⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 410/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 17).
- ⁽³⁾ Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed (EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/12/EF (EFT L 77 af 23.3.2002, s. 11).
- ⁽⁴⁾ Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF (EFT L 77 af 23.3.2002, s. 17).
- ⁽⁵⁾ Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/108/EF (EFT L 41 af 13.2.2002, s. 35).
- ⁽⁶⁾ Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer (EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).
- ⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed om kreditinstitut (EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37).

Artikel 3

Anvendelse på pensionskasser, der forvalter socialsikringsordninger

Arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, der også forvalter lovpligtige arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, som betragtes som socialsikringsordninger omfattet af forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72, falder ind under dette direktiv med hensyn til den del af deres aktiviteter, der omfatter ikke-lovpligtige arbejdsmarkedsrelaterede pensioner. Forpligtelserne og de tilsvarende aktiver skal i så fald øremærkes og skal ikke kunne overføres til de lovpligtige pensionsordninger, der betragtes som sociale sikringsordninger, eller omvendt.

Artikel 4

Fakultativ anvendelse på institutioner omfattet af direktiv 79/267/EØF

Hjemlandet kan vælge at anvende bestemmelserne i artikel 9-16 og artikel 18-20 i dette direktiv på arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter, der varetages af forsikringselskaber, som er omfattet af direktiv 79/267/EØF. Alle aktiver og forpligtelser, som svarer til de nævnte aktiviteter, skal i så fald øremærkes og forvaltes og organiseres særskilt fra forsikringselskabernes øvrige aktiviteter uden mulighed for overførsel.

Forsikringselskabet er i så fald, men kun for så vidt angår arbejdsmarkedsrelateret pensionsvirksomhed, ikke omfattet af artikel 17 og 21 i direktiv 79/267/EØF og artikel 19-24 og artikel 31 i direktiv 92/96/EØF ⁽¹⁾.

Hjemlandet skal sikre, at enten de kompetente myndigheder eller de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med forsikringselskaber, som er omfattet af direktiv 79/267/EØF, som en af deres tilsynsopgaver påser, at der er en skarp adskillelse af de relevante arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter.

Artikel 5

Små pensionskasser og lovpligtige ordninger

Med undtagelse af artikel 19 kan medlemsstaterne helt eller delvis undlade at anvende dette direktiv på enhver pensionskasse med hjemsted på deres område, der forvalter pensionsordninger, som til sammen har under 100 medlemmer i alt. Med forbehold af artikel 2, stk. 2, bør sådanne pensionskasser dog have ret til at anvende direktivet på et frivilligt grundlag. Artikel 20 kan kun anvendes, hvis alle andre bestemmelser i dette direktiv finder anvendelse.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) (EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2000/64/EF.

Medlemsstaterne kan undlade at anvende artikel 9-17 på pensionskasser, der forvalter lovpligtige arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, som er garanteret af en offentlig myndighed. Artikel 20 kan kun anvendes, hvis alle andre bestemmelser i dette direktiv finder anvendelse.

Artikel 6

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse« eller »pensionskasse«: en pensionskasse, der uanset dens juridiske status opererer på et kapitaliseringsgrundlag, og som er oprettet adskilt fra ethvert pensionstegnende firma eller fag med det formål at yde arbejdsmarkedsrelaterede pensioner på grundlag af:

— en individuelt eller kollektivt indgået aftale mellem arbejdsgiver(e) og den/de ansatte eller deres respektive repræsentanter, eller

— en aftale indgået med selvstændige i overensstemmelse med lovgivningen i hjemlandet og i værtslandet,

og hvis aktiviteter er direkte knyttet hertil

b) »pensionsordning«: en aftale, kontrakt, fundats eller vedtægt om, hvilke pensioner der ydes og på hvilke vilkår

c) »pensionstegnende firma«: enhver virksomhed eller andet organ, uanset om det omfatter eller består af en eller flere juridiske eller fysiske personer, der handler som arbejdsgiver eller selvstændig eller en hvilken som helst kombination heraf, og som indbetaler pensionsbidrag til en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse

d) »pensionsydelse«: ydelse i form af livsvarige eller ophørende udbetalinger eller i form af engangsbeløb, der udbetales ved pensionsalderens indtræden eller forventede indtræden, eller, såfremt der er tale om komplementære tillæg til disse ydelser, ved dødsfald, invaliditet eller ansættelsesforholdets ophør eller i form af støtte ved sygdom, social nød eller dødsfald

e) »medlem«: person, hvis beskæftigelse berettiger eller vil berettige den pågældende til at modtage pensionsydelse i overensstemmelse med bestemmelserne i pensionsordningen

- f) »pensionsmodtager«: person, der modtager pensionsydelse
- g) »kompetent myndighed«: den eller de nationale myndigheder, der er udpeget til at varetage de opgaver, der fastlægges i dette direktiv
- h) »biometriske risici«: risiko for død, invaliditet og høj alder
- i) »hjemland«: den medlemsstat, hvori pensionskassen har sit registrerede hjemsted og hovedkontor eller, hvis den ikke har et registreret hjemsted, sit hovedkontor
- j) »værtsland«: den medlemsstat, hvis social- og arbejdsmarkedslovgivning vedrørende arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger finder anvendelse på forholdet mellem det pensionstegnende firma og medlemmerne.
- c) at pensionskassen har behørigt fastlagte regler for, hvordan enhver af dens pensionsordninger fungerer, samt at medlemmerne er blevet behørigt informeret om disse regler
- d) at alle tekniske hensættelser er beregnet og attesteret af en aktuar eller, hvis dette ikke foretages af en aktuar, af en anden ekspert på området, herunder en revisor, i henhold til national lovgivning, efter aktuarmæssige metoder, som er anerkendt af den kompetente myndighed i hjemlandet
- e) at det pensionstegnende firma, såfremt dette garanterer for udbetalingen af pensionsydelse, har forpligtet sig til at foretage de fornødne indbetalinger
- f) at medlemmerne informeres tilstrækkeligt om pensionsordningens vilkår, navnlig om:

i) hvilke rettigheder og forpligtelser parterne i pensionsordningen har

ii) hvilke økonomiske, tekniske og andre risici der er forbundet med pensionsordningen

iii) arten og fordelingen af disse risici.

2. Hver medlemsstat kan stille andre krav med hensyn til driften af pensionskasser med hjemsted på dens område med henblik på at sikre, at medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser tilgodeses i tilstrækkeligt omfang.

3. Hver medlemsstat kan tillade eller kræve, at pensionskasser med hjemsted på dens område helt eller delvis overlader forvaltningen af disse pensionskasser til andre enheder, der handler på vegne af disse pensionskasser.

4. I tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 20, skal vilkårene for pensionskassens drift forinden godkendes af den kompetente myndighed i hjemlandet.

Artikel 7

Pensionskassers virksomhed

Hver medlemsstat pålægger pensionskasser med hjemsted på dens område at begrænse deres virksomhed til pensionsrelaterede aktiviteter og aktiviteter i tilknytning hertil.

Når et forsikringsselskab i overensstemmelse med artikel 4 i forbindelse med forvaltningen af sin arbejdsmarkedsrelaterede pensionsvirksomhed foretager en øremærkning af aktiver og forpligtelser, skal de øremærkede aktiver og forpligtelser kun vedrøre pensionsrelaterede aktiviteter og aktiviteter i direkte tilknytning hertil.

Artikel 8

Retlig adskillelse mellem et pensionstegnende firma og en pensionskasse

Hver medlemsstat sikrer en retlig adskillelse mellem det pensionstegnende firma og pensionskassen, således at det sikres, at pensionskassens aktiver bevares til medlemmerne og pensionsmodtagerne i tilfælde af det pensionstegnende firmas konkurs.

Artikel 9

Betingelser angående driften

1. Hver medlemsstat skal for hver pensionskasse med hjemsted på dens område sikre:

- a) at pensionskassen er registreret eller godkendt
- b) at pensionskassen reelt ledes af personer med godt omdømme, der enten selv har tilstrækkelige faglige kvalifikationer og erfaringer eller har ansat rådgivere med tilstrækkelige faglige kvalifikationer og erfaringer

Artikel 10

Årsregnskab og årsberetning

Hver medlemsstat pålægger alle pensionskasser med hjemsted på dens område at opstille årsregnskaber og udarbejde årsberetninger omhandlende enhver pensionsordning, som pensionskassen forvalter, og, hvor det er relevant, årsregnskaber og årsberetninger for hver pensionsordning. Årsregnskaberne og årsberetningerne skal give et retvisende og korrekt billede af pensionskassens aktiver, forpligtelser og finansielle situation. Årsregnskaberne og oplysningerne i årsberetningerne skal være sammenhængende, fyldestgørende, korrekt fremstillet og behørigt godkendt af personer, der er autoriseret i henhold til den nationale lovgivning.

*Artikel 11***Informationspligt over for medlemmer og pensionsmodtagere**

1. Afhængigt af pensionsordningens art drager hver medlemsstat omsorg for, at hver pensionskasse med hjemsted på dens område som et minimum giver den i denne artikel omhandlede information.

2. Medlemmer og pensionsmodtagere og/eller, hvor det er relevant, deres repræsentanter skal:

- a) efter anmodning modtage årsregnskab og årsberetning som omhandlet i artikel 10, og såfremt en pensionskasse er ansvarlig for mere end en pensionsordning, en beretning og et regnskab for deres egen ordning
- b) inden for en rimelig frist modtage relevant information om ændringer i pensionsordningens regelgrundlag.

3. Redegørelsen for investeringsprincipper, jf. artikel 12, skal efter anmodning stilles til rådighed for ordningens medlemmer og pensionsmodtagerne og/eller, hvor det er relevant, deres repræsentanter.

4. Hvert medlem skal endvidere efter anmodning informeres detaljeret og udførligt om:

- a) det forventede niveau for vedkommendes pensionsydelser, hvis det er relevant
- b) den faktiske finansiering af optjente pensionsrettigheder
- c) pensionsydelsestørrelse i tilfælde af ansættelsesforholdets ophør
- d) hvis investeringsrisikoen bæres af medlemmet selv, de forskellige investeringsmuligheder, hvis sådanne findes, og den faktiske investeringsportefølje samt risikoeksponering og de omkostninger, der er forbundet med investeringerne.

5. Hver pensionsmodtager skal, ved pensioneringen eller når ret til andre ydelser opstår, modtage fyldestgørende oplysninger om de ydelser, som vedkommende har ret til, og de udbetalingsmåder, der kan vælges imellem.

*Artikel 12***Redegørelse for investeringsprincipper**

Hver medlemsstat drager omsorg for, at alle pensionskasser med hjemsted på dens område udarbejder en skriftlig redegørelse for investeringsprincipperne og mindst hvert tredje år tager den op til fornyet overvejelse. Denne redegørelse skal

revideres omgående efter enhver væsentlig ændring af investeringspolitikken. Medlemsstaterne skal bestemme, at denne redegørelse mindst skal omfatte spørgsmål såsom metoder til måling af investeringsrisici, de anvendte risikostyringsmetoder samt den strategiske aktivallokering under hensyn til pensionsforpligtelsernes art og varighed.

*Artikel 13***Oplysningspligt over for de kompetente myndigheder**

Hver medlemsstat sikrer, at de kompetente myndigheder for så vidt angår alle pensionskasser med hjemsted på dens område har de fornødne beføjelser og midler til:

- a) at afkræve pensionskassen, medlemmerne af dens bestyrelse, andre medlemmer af dens ledelse eller personer, der udøver kontrol med den, oplysninger om eller dokumentation for alle forretningsaktiviteter
- b) at føre tilsyn med forbindelser mellem pensionskassen og andre virksomheder eller mellem pensionskasser, når de overdrager bestemte funktioner til andre virksomheder eller pensionskasser (outsourcing), der har indflydelse på pensionskassens finansielle situation, eller som har materiel betydning for et effektivt tilsyn
- c) regelmæssigt at modtage redegørelsen for principperne for investeringspolitikken, årsregnskaberne og årsberetningen samt alle de dokumenter, der er nødvendige for tilsynet. Disse dokumenter kan blandt andet omfatte:
  - i) interne situationsrapporter
  - ii) aktuarmæssige værdiansættelser og detaljerede antagelser
  - iii) analyser af aktiv-passiv sammenhængen
  - iv) dokumentation for, at pensionskassen følger principperne for investeringspolitikken
  - v) dokumentation for, at pensionsbidragene er blevet indbetalt som planlagt
  - vi) rapporter fra de personer, der er ansvarlige for revisionen af årsregnskaberne, jf. artikel 10.

d) at foretage inspektion i pensionskasserne og, hvor det er relevant, i de virksomheder, der har fået overdraget bestemte funktioner, med det formål at kontrollere, om aktiviteterne udøves i overensstemmelse med de gældende tilsynsregler.

Artikel 14

Den kompetente myndigheds indgrebsbeføjelser og pligter

1. Den kompetente myndighed skal kræve, at alle pensionskasser med hjemsted på dens område følger sunde administrations- og regnskabsprocedurer og anvender egnede interne kontrolmetoder.

2. Den kompetente myndighed skal have beføjelse til, over for alle pensionskasser med hjemsted på dens område eller over for deres ledere, at træffe alle foranstaltninger, herunder, hvor det er relevant, administrative eller finansielle foranstaltninger, der er hensigtsmæssige og nødvendige for at forebygge eller afhjælpe enhver uregelmæssighed, der er til skade for medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser.

Den kompetente myndighed kan også indskrænke eller forbyde pensionskassens frie rådighed over sine aktiver, navnlig når pensionskassen:

- a) ikke har foretaget tilstrækkelige tekniske hensættelser for alle sine aktiviteter eller ikke råder over tilstrækkelige aktiver til dækning af de tekniske hensættelser
- b) ikke opfylder de lovmæssige krav til egenkapitalen.

3. Den kompetente myndighed kan for at værne om medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser udpege en særlig, kvalificeret repræsentant til helt eller delvis at overtage de beføjelser, som lederne af en pensionskasse med hjemsted på dens område har i henhold til hjemlandets lovgivning.

4. Den kompetente myndighed kan forbyde eller fastsætte begrænsninger i den virksomhed, der udøves af en pensionskasse med hjemsted på dens område, navnlig når:

- a) pensionskassen ikke sikrer en tilstrækkelig beskyttelse af medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser
- b) pensionskassen ikke længere opfylder betingelserne for drift af pensionskasser
- c) pensionskassen groft har tilsidesat de forpligtelser, den har i henhold til de regler, den er underlagt
- d) pensionskassen i tilfælde af grænseoverskridende virksomhed ikke overholder de krav i værtslandets social- og arbejdsmarkedslovgivning, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner.

Ethvert forbud mod en pensionskasses virksomhed skal være nøje begrundet og meddeles den pågældende pensionskasse.

5. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser truffet angående en pensionskasse i henhold til love og administrative bestemmelser vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv kan indbringes for domstolene.

Artikel 15

Tekniske hensættelser

1. Hjemlandet drager omsorg for, at pensionskasser, der forvalter arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, til enhver tid og for alle deres pensionsordninger har opgjort størrelsen af de passiver, der svarer til de finansielle forpligtelser, som deres bestand af løbende pensionsaftaler medfører.

2. Hjemlandet drager omsorg for, at pensionskasser, der forvalter arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, hvor pensionskassen yder dækning af biometriske risici og/eller garanti for et bestemt investeringsafkast eller et bestemt ydelsesniveau, foretager tilstrækkelige tekniske hensættelser til dækning af alle disse pensionsordninger.

3. Disse tekniske hensættelser beregnes hvert år. Hjemlandet kan dog tillade, at de kun beregnes hvert tredje år, når pensionskassen over for medlemmerne og/eller den kompetente myndighed attesterer eller dokumenterer, at der er foretaget tilpasninger i de mellemliggende år. Denne attestation eller dokumentation skal vise den justerede udvikling i de tekniske hensættelser og ændringerne i de dækkede risici.

4. Beregningen af de tekniske hensættelser foretages og attesteres af en aktuar eller, hvis den ikke foretages af en aktuar, af en anden ekspert på området, herunder en revisor, i overensstemmelse med national lovgivning efter aktuarmæssige metoder, der er anerkendt af den kompetente myndighed i hjemlandet, i overensstemmelse med følgende principper:

- a) mindstebeløbet for de tekniske hensættelser beregnes under anvendelse af en tilstrækkelig forsigtig aktuarmæssig vurdering, idet der tages hensyn til alle de forpligtelser vedrørende ydelser og bidrag, der følger af pensionskassens pensionsordninger. Det skal være tilstrækkeligt til at sikre den fortsatte udbetaling af pensioner og ydelser til nuværende pensionsmodtagere og til at dække de forpligtelser, der følger af medlemmernes optjente pensionsrettigheder. De økonomiske og aktuarmæssige antagelser, der indgår i værdiansættelsen af forpligtelserne, skal også vælges med forsigtighed, om muligt med en passende margin for negative afvigelser
- b) den maksimale rentesats skal vælges med forsigtighed og fastsættes i overensstemmelse med hjemlandets eventuelle regler herfor. Disse forsigtige rentesatser fastsættes under hensyn til:
  - afkastet af de tilsvarende aktiver, som pensionskassen ligger inde med, og under hensyn til det fremtidige investeringsafkast og/eller
  - markedsafkastet af obligationer af høj kvalitet eller statsobligationer

- c) de aktuarmæssige tabeller, der benyttes ved beregningen af de tekniske hensættelser, skal være baseret på forsigtighedsprincippet, under hensyn til medlemsgruppens og pensionsordningernes vigtigste kendetegn, navnlig de forventede ændringer i de relevante risici
- d) metoden og grundlaget for beregningen af de tekniske hensættelser skal som hovedregel være konstant fra det ene regnskabsår til det andet. Den kan dog ændres, når dette er begrundet i ændringer i de retlige, demografiske eller økonomiske forhold, der ligger til grund for de antagelser, beregningerne bygger på.

5. Hjemlandet kan fastsætte yderligere og mere detaljerede krav til beregningen af tekniske hensættelser med det formål at sikre, at medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser tilgodeses i tilstrækkeligt omfang.

6. Med henblik på yderligere harmonisering af reglerne for beregning af tekniske hensættelser, der måtte være berettiget — navnlig rentesatser og andre antagelser, der har betydning for størrelsen af de tekniske hensættelser — aflægger Kommissionen hvert andet år eller på anmodning fra en medlemsstat rapport til en forsikrings- og pensionskomité om udviklingen i de grænseoverskridende aktiviteter. Efter høring af forsikrings- og pensionskomitéen foreslår Kommissionen i givet fald nødvendige foranstaltninger for at undgå eventuelle fordrejninger som følge af renteforskelle og på at beskytte pensionsmodtagernes og medlemmernes interesser.

Artikel 16

Kapitaldækning af tekniske hensættelser

1. Hjemlandet pålægger alle pensionskasser til enhver tid at have tilstrækkelige egnede aktiver til at dække de tekniske hensættelser for alle de pensionsordninger, pensionskassen forvalter.

2. Hjemlandet kan tillade en pensionskasse for et begrænset tidsrum at have utilstrækkelige aktiver til at dække de tekniske hensættelser. I så tilfælde kræver den kompetente myndighed, at pensionskassen vedtager en konkret og realiserbar genopretelsesplan for at sikre, at kravene i stk. 1 overholdes på ny. Planen skal opfylde følgende betingelser:

- a) pensionskassen skal opstille en konkret og realiserbar plan for genoprettelse af den aktivbeholdning, der er nødvendig for fuldstændig dækning af de tekniske hensættelser inden for en rimelig tid. Denne plan skal gøres tilgængelig for medlemmerne eller, hvor det er relevant, disses repræsentanter og/eller godkendes af hjemlandets kompetente myndighed
- b) ved opstillingen af denne plan skal der tages hensyn til pensionskassens særlige situation, herunder navnlig aktivernes og forpligtelsernes struktur, risikoprofilen, likviditets-

planen, de pensionsberettigede medlemmers aldersprofil, nye ordninger og ordninger, der overgår fra ingen eller kun delvis kapitaldækning til fuld kapitaldækning

- c) i tilfælde af, at pensionsordningen ophæves i løbet af den i dette stykke omhandlede periode, skal pensionskassen underrette den kompetente myndighed i hjemlandet. Pensionskassen skal etablere en procedure for overførsel af aktiverne og de tilsvarende forpligtelser til en anden finansiel institution eller et tilsvarende organ. Den kompetente myndighed i hjemlandet skal underrettes om proceduren, og/eller en general oversigt over proceduren skal være tilgængelig for medlemmerne eller, hvor det er relevant, disses repræsentanter i overensstemmelse med fortrolighedsprincippet.

3. I pensionskasser, der udøver grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 20, skal der til enhver tid være fuld kapitaldækning for de tekniske hensættelser for alle de pensionsordninger, pensionskassen forvalter. Er disse betingelser ikke opfyldt, skal hjemlandets kompetente myndighed gribe ind som fastsat i artikel 14. Hjemlandet kan for at opfylde dette krav kræve øremærkning af aktiver og forpligtelser.

Artikel 17

Lovpligtig egenkapital

1. Hjemlandet drager omsorg for, at pensionskasser, der forvalter pensionsordninger, hvor pensionskassen selv, og ikke det pensionstegnende firma, er forpligtet til at dække biometriske risici, et garanteret investeringsafkast eller et givet pensionsydelsesniveau, har en permanent stødpudebeholdning af yderligere aktiver ud over de tekniske hensættelser. Størrelsen af denne beholdning skal afspejle risikotypen og aktivgrundlaget for alle de ordninger, de forvalter. Disse aktiver skal friholdes fra enhver forudselig forpligtelse og fungere som en sikkerhedskapital til dækning af afvigelser mellem de forventede og de faktiske udgifter og overskud.

2. Ved beregning af mindstebeløbet for disse yderligere aktiver finder reglerne i artikel 18 og 19 i direktiv 79/267/EØF anvendelse.

3. Stk. 1 er dog ikke til hinder for, at medlemsstaterne over for pensionskasser med hjemsted på deres område stiller krav om lovpligtig egenkapital eller fastlægger mere detaljerede regler, såfremt disse er begrundet i forsigtighedshensyn.

Artikel 18

Investeringsregler

1. Medlemsstaterne pålægger pensionskasser med hjemsted på deres område at investere i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet og navnlig efter følgende regler:

- a) Aktiverne skal investeres således, at medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser varetages bedst muligt. Hvor der er risiko for interessekonflikt, skal pensionskassen eller den enhed, der forvalter porteføljen, sikre, at investeringerne foretages udelukkende i medlemmernes og pensionsmodtagernes interesse
- b) Aktiverne skal investeres på en sådan måde, at der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i den samlede investeringsportefølje

Aktiver til dækning af de tekniske hensættelser skal også investeres på en måde, der er hensigtsmæssig i betragtning af de forventede fremtidige pensionsydelsers art og varighed

- c) Aktiverne skal overvejende investeres på regulerede markeder. Investeringer i aktiver, der ikke er optaget til omsætning på et reguleret kapitalmarked, skal under alle omstændigheder holdes på et forsigtigt niveau
- d) Investeringer i afledte instrumenter skal være mulige, i det omfang de bidrager til at reducere investeringsrisici eller fremmer en effektiv porteføljeforvaltning. De skal værdiansættes forsigtigt under hensyn til det underliggende aktiv og indgå i værdiansættelsen af pensionskassens aktiver. Pensionskassen skal desuden undgå for stor risikokoeksponering over for en enkelt modpart og over for andre afledte transaktioner
- e) Aktiverne skal spredes på en sådan måde, at urimelig stor afhængighed af et bestemt aktiv eller en bestemt emittent eller gruppe af firmaer samt risikoophobning i den samlede portefølje undgås

Investeringer i aktiver udstedt af samme emittent eller af emittenter, der tilhører samme gruppe, må ikke udsætte pensionskassen for en urimelig stor risikokoncentration

- f) Der må ikke investeres mere end 5 % af den samlede portefølje i det pensionstegnende firma, og når det pensionstegnende firma tilhører en gruppe, må der må ikke investeres mere end 10 % af porteføljen i de firmaer, der tilhører samme gruppe som det pensionstegnende firma

Er pensionsordningen tegnet af en række firmaer, skal investeringer i disse pensionstegnende firmaer foregå under udvisning af forsigtighed og med den fornødne spredning.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at lade kravene i litra e) og f) finde anvendelse i forbindelse med investeringer i statsobligationer.

2. Hjemlandet skal forbyde pensionskassen at optage lån eller optræde som kautionist for tredjeparts regning. Medlemsstaterne kan dog tillade pensionskasserne at optage lån i et vist omfang, men udelukkende til likviditetsformål og kun på midlertidig basis.

3. Medlemsstaterne må ikke kræve, at pensionskasser med hjemsted på deres område investerer i bestemte typer aktiver.

4. Medlemsstaterne må ikke stille krav om nogen form for forudgående godkendelse eller systematisk anmeldelse af investeringsbeslutninger truffet af en pensionskasse med hjemsted på deres område eller dennes investeringsadministrator, jf. dog artikel 12.

5. I overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1-4 kan medlemsstaterne fastsætte mere detaljerede regler for pensionskasser med hjemsted på deres område, herunder kvantitative regler, såfremt disse er begrundet i forsigtighedshensyn på baggrund af alle de pensionsordninger, der forvaltes af disse pensionskasser.

Specielt kan medlemsstaterne indføre investeringsregler svarende til bestemmelserne i Rådets direktiv 92/96/EØF.

Medlemsstaterne må dog ikke forhindre pensionskasserne i:

- a) at investere op til 70 % af de aktiver, der dækker de tekniske hensættelser, eller op til 70 % af den samlede portefølje for ordninger, hvori investeringsrisikoen bæres af medlemmerne, i aktier, aktielignende omsætningspapirer eller selskabsobligationer, der er optaget til omsætning på regulerede markeder, og bestemme, hvordan disse aktiver skal vægtes i deres investeringsportefølje. Dog kan medlemsstaterne, hvis det er begrundet i forsigtighedshensyn, fastsætte en lavere grænse for pensionskasser, der forvalter pensionsprodukter med langsiget rentegaranti, bærer investeringsrisikoen og selv indestår for garantien
- b) at investere op til 30 % af de aktiver, der dækker de tekniske hensættelser i aktiver, der er udtrykt i andre valutaer end dem, forpligtelserne er udtrykt i
- c) at investere på markederne for risikovillig kapital.

6. Stk. 5 udelukker ikke, at medlemsstaterne kan kræve strengere investeringsregler overholdt af pensionskasser med hjemsted på deres område også på et individuelt grundlag, forudsat at dette krav er begrundet i forsigtighedshensyn, navnlig på baggrund af de af pensionskassen indgæede forpligtelser.

7. I tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, jf. artikel 20, kan værtslandets kompetente myndigheder kræve, at de i andet afsnit opførte regler finder anvendelse på pensionskassen i hjemlandet. Disse regler finder i så tilfælde kun anvendelse på den del af pensionskassens aktiver, der svarer til de aktiviteter, der udøves i det pågældende værtsland. Desuden finder de kun anvendelse, hvis de samme eller strengere regler også finder anvendelse på pensionskasser med hjemsted i værtslandet.

De i første afsnit nævnte regler er følgende:

Artikel 20

Grænseoverskridende virksomhed

- a) Pensionskassen må ikke investere mere end 30 % af disse aktiver i aktier, andre aktielignende omsætningspapirer og gældsbreve, der ikke er optaget til omsætning på et reguleret marked, eller pensionskassen skal investere mindst 70 % af disse aktiver i aktier, andre aktielignende omsætningspapirer og gældsbreve, der er optaget til omsætning på et reguleret marked.
- b) Pensionskassen må ikke investere mere end 5 % af disse aktiver i aktier, andre aktielignende omsætningspapirer, obligationer, gældsbreve og andre penge- og kapitalmarkedsinstrumenter udstedt af samme virksomhed, og ikke mere end 10 % af disse aktiver i aktier, andre aktielignende omsætningspapirer, obligationer, gældsbreve og andre penge- og kapitalmarkedsinstrumenter udstedt af virksomheder, der tilhører en enkelt gruppe.
- c) Pensionskassen må ikke investere mere end 30 % af disse aktiver i aktiver, der er udtrykt i andre valutaer end dem, forpligtelserne er udtrykt i.

Hjemlandet kan for at opfylde disse krav kræve øremærkning af aktiverne.

Artikel 19

Administration og deponering

1. Medlemsstaterne må ikke begrænse pensionskassers mulighed for frit at vælge at overlade administrationen af deres investeringsportefølje til investeringsadministratorer, der er etableret i en anden medlemsstat og har tilladelse til at udøve sådan virksomhed efter direktiv 85/611/EØF, 92/96/EØF, 93/22/EØF og 2000/12/EF, eller som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne må ikke begrænse pensionskassers mulighed for frit at vælge at deponere deres aktiver hos depositarer, der er etableret i en anden medlemsstat og har tilladelse til at udøve sådan virksomhed efter direktiv 93/22/EØF eller 2000/12/EF eller er godkendt som depositarer efter direktiv 85/611/EØF.

Bestemmelsen i dette stykke er ikke til hinder for, at hjemlandet kan gøre valget af en depositar obligatorisk.

3. Hver medlemsstat indfører de nødvendige foranstaltninger, således at den efter anmodning fra pensionskassens hjemland, i overensstemmelse med den nationale lovgivning og artikel 14, kan forbyde en depositar med hjemsted på dens område frit at råde over deponerede aktiver.

1. Med forbehold af den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning om tilrettelæggelse af pensionsordninger, herunder obligatorisk medlemskab og resultaterne af kollektive overenskomster, giver medlemsstaterne virksomheder med hjemsted på deres område adgang til at tegne pensioner i arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser godkendt i andre medlemsstater. De giver ligeledes arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser godkendt på deres område adgang til at tilbyde pensionsordninger til virksomheder med hjemsted på andre medlemsstaters område.

2. Ønsker en pensionskasse at tilbyde pensionsordninger til en virksomhed med hjemsted på en anden medlemsstats område, skal den indhente forhåndstilladelse fra den kompetente myndighed i sit eget hjemland, som omhandlet i artikel 9, stk. 4. Den underretter de kompetente myndigheder i det hjemland, hvor den er godkendt, om at den har til hensigt at tilbyde pensionsordninger til virksomheder med hjemsted på en anden medlemsstats område.

3. Medlemsstaterne kræver, at pensionskasser med hjemsted på deres område, der tilbyder pensionsordninger til en virksomhed med hjemsted på en anden medlemsstats område, indgiver følgende oplysninger sammen med underretningen i henhold til stk. 2:

a) værtslandet (-ene)

b) det pensionstegnende firmas navn

c) de væsentligste kendetegn ved den pensionsordning, som skal forvaltes for det pensionstegnende firma.

4. Når hjemlandets kompetente myndigheder er blevet underrettet i henhold til stk. 2, skal de, medmindre de har grund til at betvivle, at pensionskassens administrative struktur eller finansielle situation eller de ansvarlige lederes hæderlighed, faglige kvalifikationer eller erfaring er forenelige med de aktiviteter, der påtænkes udøvet i værtslandet, senest tre måneder efter at have modtaget alle de i stk. 3 omhandlede oplysninger videregivende disse oplysninger til værtslandets kompetente myndigheder og underrette pensionskassen herom.

5. Før pensionskassen påbegynder forvaltningen af en pensionsordning for et pensionstegnende firma i en anden medlemsstat, skal værtslandets kompetente myndigheder senest to måneder efter at have modtaget de i stk. 3 omhandlede oplysninger underrette hjemlandets kompetente myndighed om eventuelle krav i social- og arbejdsmarkedslovgivningen, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og som stilles til forvaltningen af den pensionsordning, der er tegnet af en virksomhed i værtslandet, og om eventuelle regler, der skal anvendes i henhold til artikel 18, stk. 7, og denne artikels stk. 7. De kompetente myndigheder i hjemlandet skal videregive disse oplysninger til pensionskassen.

6. Pensionskassen må påbegynde forvaltningen af den pensionsordning, der er tegnet af en virksomhed i værtslandet, når den fra hjemlandets kompetente myndigheder har modtaget den i stk. 5 omhandlede meddelelse eller i mangel heraf efter udløbet af den i stk. 5 fastsatte frist, under overholdelse af de krav i værtslandets social- og arbejdsmarkedslovgivning, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og de eventuelle regler, der skal anvendes i henhold til artikel 18, stk. 7, og denne artikels stk. 7.

7. De pensionskasser, der forvalter pensionsordninger for et firma med hjemsted i en anden medlemsstat, skal ligeledes af hensyn til de tilsvarende medlemmer, være underlagt de krav med hensyn til information, som pensionskasser med hjemsted i den pågældende medlemsstat pålægges af værtslandets kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 11.

8. Værtslandets kompetente myndigheder underretter hjemlandets kompetente myndigheder om væsentlige ændringer i kravene i værtslandets social- og arbejdsmarkedslovgivning, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og som vil kunne påvirke pensionsordningens karakteristika, for så vidt de vedrører forvaltningen af den pensionsordning, der er tegnet af en virksomhed i værtslandet, og om ændringer i de regler, der skal anvendes i henhold til artikel 18, stk. 7, og denne artikels stk. 7.

9. Pensionskassen er underlagt løbende tilsyn fra den kompetente myndighed i værtslandet med hensyn til overholdelse af værtslandets social- og arbejdsretlige krav, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, jf. stk. 5, og af kravene med hensyn til information, jf. stk. 7. Hvis der i forbindelse med dette tilsyn konstateres uregelmæssigheder, skal den kompetente myndighed i værtslandet omgående orientere den kompetente myndighed i hjemlandet. Den kompetente myndighed i hjemlandet skal koordineret med den kompetente myndighed i værtslandet træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at pensionskassen ophører med de påviste overtrædelser af social- og arbejdsmarkedslovgivningen.

10. Såfremt pensionskassen på trods af de foranstaltninger, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, eller fordi der ikke findes passende foranstaltninger i hjemlandet, fortsat overtræder de i værtslandet gældende krav i social- og arbejdsmarkedslovgivningen, der er relevante for arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, kan værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndigheder træffe passende foranstaltninger til at forebygge eller straffe yderligere overtrædelser, herunder, hvis det er strengt nødvendigt, hindre pensionskassen i at forvalte det pensionstegnende firmas pensionsordning i værtslandet.

Artikel 21

Samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen

1. Medlemsstaterne sikrer på passende vis en ensartet anvendelse af dette direktiv gennem regelmæssig udveksling af oplysninger og erfaringer, med henblik på at udvikle bedste praksis på området og et tættere samarbejde og herigennem forebygge konkurrenceforvridning og skabe de nødvendige betingelser for et uproblematisk grænseoverskridende medlemskab.

2. Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder arbejder tæt sammen om at lette tilsynet med arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter.

Hver medlemsstat underretter Kommissionen om eventuelle større vanskeligheder som følge af anvendelsen af direktivet.

Kommissionen og de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder undersøger sådanne vanskeligheder så hurtigt som muligt med henblik på at finde en passende løsning.

Fem år efter direktivets ikrafttrædelse aflægger Kommissionen rapport

a) om anvendelsen af artikel 18 og om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at tilpasse de nationale tilsynsordninger, og

b) om anvendelsen af artikel 19, stk. 2, andet afsnit, navnlig om de forhold, der er gældende i medlemsstaterne vedrørende anvendelsen af depositarer og den rolle, de spiller, når det er relevant.

Kommissionen bistås ligeledes af en forsikrings- og pensionskomité.

3. Værtslandets kompetente myndighed kan anmode hjemlandets kompetente myndighed om at tage stilling til den øremærkning af pensionskassens aktiver og forpligtelser, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, og artikel 18, stk. 7.

Artikel 22

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ... (*). De underretter straks Kommissionen herom.

(*) 24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne kan indtil den ... (*) udsætte anvendelsen af artikel 17, stk. 1 og 2, på pensionskasser med hjemsted på deres område, som på det i stk. 1 anførte tidspunkt ikke opfylder minimumskravene til lovpligtig egenkapital i henhold til artikel 17, stk. 1 og 2. Pensionskasser, som ønsker at forvalte pensionsordninger på tværs af grænserne som omhandlet i artikel 20, kan dog kun gøre dette, såfremt de opfylder bestemmelserne i dette direktiv.

4. Medlemsstaterne kan indtil den ... (*) udsætte anvendelsen af artikel 18, stk. 1, litra f), på pensionskasser med hjemsted på deres område. Pensionskasser, som ønsker at

forvalte pensionsordninger på tværs af grænserne som omhandlet i artikel 20, kan dog kun gøre dette, såfremt de opfylder bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 23

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 24

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) Fem år efter datoen i stk. 1.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 13. november 2000 forelagde Kommissionen et forslag til direktiv om arbejdsmarkedsorienterede pensionskassers aktiviteter ⁽¹⁾.
2. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 28. marts 2001 ⁽²⁾.
3. Den 4. juli 2001 vedtog Europa-Parlamentet sin udtalelse med 99 ændringer til Kommissionens forslag ⁽³⁾.
4. Den 5. november 2002 vedtog Rådet sin fælles holdning og denne begrundelse.

II. FORMÅL

1. Ved forelæggelsen af forslaget anførte Kommissionen som formål
  - at sørge for, at investeringerne er sikre og effektive,
  - at gøre det muligt for pensionskasserne frit at vælge deres porteføljeadministratorer og depositarer,
  - at sikre lige konkurrence mellem alle tjenesteudbydere,
  - at lette grænseoverskridende aktiviteter,
  - at sikre beskyttelse af nuværende og kommende pensionister,
  - at opbygge et indre marked for finansielle tjenester,
  - især for supplerende pensioner.

Efter Kommissionens forslag skal disse mål nås ved at etablere et anvendelsesområde, som ikke medfører indblanding i tilrettelæggelsen af medlemsstaternes pensionssystemer, samtidig med at der sikres en sammenhæng med den øvrige lovgivning om finansielle tjenester og et højt beskyttelsesniveau med hensyntagen til de nationale forskelle.

2. I princippet kan Rådet tilslutte sig målene i Kommissionens forslag. Rådet har dog en anden mening om deres relative betydning og om, hvordan de skal nås, og mener, at nogle af målene skal nås hurtigst muligt, medens andre kan nås på længere sigt. Det har været af afgørende betydning for Rådet, at medlemsstaterne bevarer det fulde ansvar for tilrettelæggelsen af deres pensionssystemer og for beslutningen om, hvilken rolle hver af de tre »søjler« i pensionssystemet skal spille. Rådet har derfor ændret Kommissionens forslag på en række punkter som anført nedenfor, og har i mange tilfælde direkte eller indirekte anvendt Europa-Parlamentets ændringer. På baggrund heraf mener Rådet, at dets fælles holdning er mere afbalanceret end Kommissionens forslag, og at den i tilstrækkelig grad respekterer nærhedsprincippet og tager hensyn til medlemsstaternes, Europa-Parlamentets og Kommissionens ønsker.

III. ÆNDRINGER

A. Titel

Rådet er enigt med Europa-Parlamentet (se ændring 1) i, at den titel, som Kommissionen har foreslået, er for restriktiv og kan være vildledende. I den fælles holdning omfatter titlen derfor ikke kun arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter, men også tilsynet hermed.

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 136.

⁽²⁾ EFT C 155 af 29.5.2001, s. 26.

⁽³⁾ EFT C 65 E af 14.3.2002, s. 116.

B. *Anvendelsesområde*

Kommissionens forslag dækkede ikke i tilstrækkelig grad pensionskasser uden status som juridisk person. I en række medlemsstater kan sådanne pensionskasser imidlertid også tilbyde arbejdsmarkedsrelaterede pensioner. Rådet har valgt at tage hensyn hertil ved en tilføjelse i artikel 2, stk. 1, og har anvendt dele af ændring 33 fra Europa-Parlamentet, der også havde fundet Kommissionens forslag tvetydigt på dette punkt.

I artikel 2, stk. 2, litra a), har Rådet udeladt henvisningen til bilag II til Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71, som det fandt misvisende, da artikel 2, stk. 2, udelukker visse pensionskasser fra anvendelsesområdet, og i artikel 2, stk. 2, litra b), har det tilføjet en henvisning til direktiv 73/239/EØF om forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring som et supplement til den henvisning, der allerede findes til direktiv 79/267/EØF om livsforsikring.

I artikel 2, stk. 2, litra d), mener Rådet, at henvisningen til »i Tyskland de såkaldte »Unterstützungskassen« på én gang er for restriktiv og for vag, og har derfor erstattet den med en beskrivelse af, hvad Unterstützungskassen er.

Med hensyn til resten af artikel 2 mener Rådet, at det anvendelsesområde, som Kommissionen har foreslået, er passende og tager hensyn til de enkelte medlemsstaters tilrettelæggelse af deres pensionssystemer.

C. *Pensionskasser, der forvalter socialsikringsordninger; forsikringsselskaber; de minimis-regler*

Med hensyn til artikel 3 er Rådet enig med Kommissionen i, at hvis pensionskasser forvalter lovpligtige socialsikringsordninger foruden ikke-lovpligtige arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, skal direktivet finde anvendelse på sidstnævnte, dog kun hvis aktiver og forpligtelser er øremærket og ikke kan overføres mellem de lovpligtige og de ikke-lovpligtige ordninger. Rådet har ikke accepteret Europa-Parlamentets ændring 34, da det ville være uklogt at nævne alle de aktiviteter, der falder uden for de to socialsikringsforordninger.

I artikel 4 har Rådet anvendt samme logik som i artikel 3 for livsforsikringsselskaber, der også forvalter arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Hvis pensionsvirksomheden er øremærket og tilrettelagt og forvaltet særskilt uden mulighed for overførsel, har hjemlandet mulighed for at anvende de relevante bestemmelser i dette direktiv. I modsætning til Kommissionen mener Rådet, at artikel 9-16 og 18-20 er relevante, dvs. at tre artikler (om betingelser angående driften, regnskab og beretning og grænseoverskridende virksomhed), som Kommissionen ikke har foreslået, også skal gælde, hvis medlemsstaterne vælger denne mulighed.

Rådet har hermed accepteret dele af Europa-Parlamentets ændring 120, bortset fra at Rådet ikke er enig med Europa-Parlamentet i, at artikel 17 om lovpligtig egenkapital skal finde anvendelse, hvis medlemsstaterne benytter ovennævnte mulighed (derimod er Europa-Parlamentets ændring 122 og 13 ikke medtaget). Endelig har Rådet medtaget kravet i Europa-Parlamentets ændring 36 om, at en myndighed i den pågældende medlemsstat skal påse, at der er en skarp adskillelse af aktiviteterne. Rådet har dog anvendt en mere fleksibel fremgangsmåde end Europa-Parlamentet, idet det — i overensstemmelse med den politik, at der ikke skal ske indblanding i medlemsstaternes pensionssystemer — har erkendt, at det i nogle tilfælde kan være mere naturligt, at det er tilsynsmyndighederne på forsikringsområdet, der sikrer adskillelsen, og ikke de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til dette direktiv. Betragtning 15 er blevet tilpasset til den nye affattelse af artikel 4, idet Europa-Parlamentets ændring 17 er anvendt.

I artikel 5 om små ordninger og lovpligtige ordninger har Rådet fulgt Europa-Parlamentets ændring 37, således at artikel 19 om administration og deponering finder anvendelse, også når en medlemsstat har undtaget pensionskasser fra en eller flere af direktivets bestemmelser, fordi ordningerne er meget små. Det har derfor også tilpasset betragtning 12 til idéen i Europa-Parlamentets ændring 15. Rådet er dog ikke enig med Europa-Parlamentet i, at tærsklen for muligheden for at undtage pensionskasser skal sættes til 50 personer. Rådet foretrækker 100 personer som foreslået af Kommissionen.

Endelig mener Rådet, at det er nyttigt at tilføje to nye elementer i artikel 5. Når en medlemsstat har valgt at undtage små pensionskasser fra en eller flere af direktivets bestemmelser, skal pensionskassen dog have mulighed for at anvende direktivet på et frivilligt grundlag, f.eks. i grænseoverskridende virksomhed. Desuden ønsker Rådet at gøre det klart, at pensionskasser, der er undtaget fra artikel 9-17, fordi de tilbyder lovpligtige arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, ikke kan drive grænseoverskridende virksomhed.

D. Definitioner

Definitionen af arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse i artikel 6, litra a), er central i direktivet, og Rådet mener, at Kommissionens forslag stort set indeholder en brugbar definition. Rådet er dog imod, at direkte medlemskab for enkeltpersoner medtages i definitionen og dermed falder ind under direktivets anvendelsesområde. Det mener også, at to af de tre ændringer, som Europa-Parlamentet foreslår i ændring 38, forbedrer definitionen. Rådet gør det derfor klart, at pensionskassernes juridiske status er irrelevant (for at pensionskasser, der ikke er juridiske personer, også kan være omfattet, se afsnit B ovenfor). Desuden er Rådet enig med Europa-Parlamentet i, at arbejdsmarkedsrelaterede pensioner ikke behøver at være pensionskassens eneste aktivitet, hvis dens aktiviteter er direkte knyttet hertil. Rådet har derfor også delvis medtaget Europa-Parlamentets ændring 16 i betragtning 14.

Med hensyn til definitionen af pensionstegnende firma i artikel 6, litra c), er Rådet enig med Europa-Parlamentet i, at Kommissionens forslag ikke tager tilstrækkeligt hensyn til situationen for enkeltpersoner eller selvstændige, der tegner pension. Det har derfor udvidet definitionen som foreslået af Europa-Parlamentet i ændring 40.

I definitionen af pensionsydelse i artikel 6, litra d), er Rådet enig med Europa-Parlamentet i, at der i Kommissionens forslag er lagt for stor vægt på dødsfald, invaliditet eller ansættelsesforholdets ophør i forhold til det, som Rådet betragter som det naturlige udgangspunkt, nemlig pensionsalderens indtræden. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 41 har det derfor vendt disse elementers rækkefølge om, således at det fremgår klart, at ydelser i tilfælde af dødsfald, invaliditet eller ansættelsesforholdets ophør kun falder ind under definitionen af pensionsydelser, hvis de er et supplement til de ydelser, der udbetales i forbindelse med pensionsalderens indtræden.

Derimod har Rådet ikke kunnet acceptere den del af ændring 41, hvorefter pensionsydelserne tilsigter livsvarig økonomisk sikring, da Rådet frygter, at dette vil gøre definitionen unødigt restriktiv og vil medføre indblanding i tilrettelæggelsen af de nationale pensionsordninger. Det har derfor heller ikke medtaget Europa-Parlamentets ændring 18.

For ikke at medtage familiemedlemmer og andre mulige pensionsmodtagere i definitionen af medlem har Rådet indskrænket den til personer, der er berettiget til ydelser på grund af deres beskæftigelse. Rådet har også gjort definitionen af biometriske risici kortere og klarere og har udeladt definitionerne af markeder for risikovillig kapital og hjemsted.

I definitionen af hjemland i artikel 6, litra i), har Rådet erstattet »har hjemsted« med mere præcise angivelser af, hvor det registrerede hjemsted og hovedkontor befinder sig. Desuden har det ment, at det er hensigtsmæssigt at knytte definitionen af værtsland i artikel 6, litra j), til den social- og arbejdsmarkedslovgivning, der finder anvendelse. Rådet har ikke været indstillet på at acceptere Europa-Parlamentets ændring 42, da det finder det uklart, nøjagtig hvad det er, de kompetente myndigheder skal være uafhængige af.

E. Virksomhed og betingelser angående driften

I artikel 7 om pensionskassers virksomhed har Rådet fulgt idéen i Europa-Parlamentets ændring 46 vedrørende restriktioner for øremærkede aktiver og forpligtelser. Rådet mener dog, at øremærkning er allervigtigst netop i den situation, der er beskrevet i artikel 4, hvor et forsikringselskab også forvalter arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Det har derfor valgt at henvise specielt til artikel 4.

I artikel 9 om betingelser angående driften mener Rådet, at den tilføjelse, som Europa-Parlamentet foreslår i ændring 47, er en nyttig præcisering, og har derfor medtaget den flere steder i artikel 9 og andre steder (omend i ændret form). Rådet er også enig med Europa-Parlamentet i, at det registreringskrav, som Kommissionen foreslår, ikke er tilstrækkeligt i alle medlemsstaterne, og det har derfor tilføjet »eller godkendt« og mener dermed at have fulgt idéen i Europa-Parlamentets ændring 124. Rådet er dog ikke enig med Europa-Parlamentet i, at der er behov for definitioner af registrering og godkendelse (hhv. ændring 123 og 45). Det kan heller ikke se formålet med at tilføje som betingelse, at der indføres ordninger, så medlemmer og pensionsmodtagere kan deltage i overensstemmelse med de relevante nationale bestemmelser, da de relevante nationale bestemmelser, der indgår i social- og arbejdsmarkedslovgivningen, automatisk finder anvendelse på pensionskasser, der driver grænseoverskridende virksomhed. Det har derfor ikke fulgt Europa-Parlamentets ændring 21 og 49.

Medens Kommissionens forslag sidestiller aktuarer og andre eksperter på området med hensyn til beregning og attestering af tekniske hensættelser, foretrækker Rådet, at tekniske hensættelser beregnes og attesteres af aktuarer. Som et alternativ har Rådet dog også fastsat, at revisorer eller andre eksperter på området kan beregne og attestere de tekniske hensættelser, hvis den nationale lovgivning på området og aktuarmæssige metoder, som er anerkendt af den kompetente myndighed, overholdes.

Rådet finder ikke Europa-Parlamentets ændring 121, 125 og 126 hensigtsmæssige, da de ville indebære, at alle pensionskasser skulle tilbyde supplerende ydelser foruden dem, der er fastsat i direktivets anvendelsesområde og i definitionen af pensionskasser. I stedet mener Rådet, at det er bedst at indføre muligheden for sådanne ydelser ved hjælp af bestemmelsen i artikel 9, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne kan stille andre krav på nationalt plan, hvis de ønsker det. I henhold til artikel 20, stk. 5, skal pensionskasser, der driver grænseoverskridende virksomhed, så opfylde værtslandets krav, hvis de er fastsat i social- og arbejdsmarkedslovgivningen. Dette princip kommer også til udtryk i betragtning 34. Rådet kan derfor heller ikke acceptere Europa-Parlamentets ændring 51. Rådet mener heller ikke, at ændring 127 til artikel 9, stk. 4, er en nyttig tilføjelse, da det allerede er fastsat i artikel 9, stk. 1, at pensionskasser skal registreres eller godkendes.

Derimod er Rådet enig med Europa-Parlamentet i, at pensionskasser skal have mulighed for at uddelegere forvaltningsopgaver til andre enheder, og har derfor i artikel 9, stk. 3, medtaget idéen i ændring 52. Rådet ville dog foretrække, at medlemsstaterne helt frit kan tillade eller kræve (eller helt undlade) uddelegering.

F. Regnskab og årsberetning; oplysningskrav

Rådet tillægger oplysningskravene i artikel 10-13 stor betydning og har derfor forsøgt at gøre dem mere eksplicitte:

- i artikel 10 og artikel 11, stk. 2, har Rådet understreget, at pensionskasserne skal tage hensyn til alle ordninger, når de udarbejder årsregnskaber og årsberetninger, og i visse tilfælde skal udarbejde årsregnskaber og årsberetninger for hver enkelt ordning;
- Rådet har også tilføjet krav om, at årsregnskaber og årsberetninger skal være fyldestgørende og korrekt fremstillet, og at de skal godkendes i henhold til den nationale lovgivning; med sidstnævnte ændring tilpasses artikel 10 til den tilsvarende bestemmelse i artikel 9, stk. 1 (jf. det foregående afsnit);
- i artikel 11, stk. 1, har Rådet givet medlemsstaterne mulighed for at anmode om — og pensionskasserne for at give — flere oplysninger end dem, der kræves ifølge resten af artiklen;
- Rådet mener, at artikel 12, stk. 2, i Kommissionens forslag — et krav om, at der skal redegøres for principperne i investeringspolitikken efter anmodning — mere naturligt hører hjemme i artikel 11 om informationspligt over for medlemmer og pensionsmodtagere; det optræder derfor i den fælles holdning som artikel 11, stk. 3, og er blevet udvidet til også at gælde for repræsentanter for medlemmer og pensionsmodtagere;

- Rådet har i artikel 11, stk. 4, udeladt kravet om, at der skal informeres detaljeret og udførligt om det forventede niveau for ydelserne sammen med årsregnskabet og årsberetningen, da det mener, at det er nok, at disse oplysninger gives efter anmodning;
- i artikel 11, stk. 5, har Rådet fastsat, hvornår pensionsmodtagerne har ret til oplysninger om ydelser og udbetalingsmåder;
- Rådet har i artikel 12 udeladt pligten for pensionskasserne til at redegøre for principperne for investeringspolitikken over for de kompetente myndigheder, da det lægger mere vægt på, at sådanne redegørelser foreligger og regelmæssigt tages op til fornyet overvejelse, end at de automatisk forelægges; der er i stedet tilføjet en bestemmelse i artikel 13, litra c), om, at de kompetente myndigheder skal kunne modtage disse redegørelser;
- i artikel 13, litra b), om informationspligt ved outsourcing foretrækker Rådet det mere generelle begreb »forbindelser« frem for »kontrakter« som foreslået af Kommissionen, da der ikke indgås kontrakt om alle former for outsourcing; desuden har Rådet udvidet stykkets anvendelsesområde, så det også dækker den situation, hvor en pensionskasse outsourcer opgaver til en anden pensionskasse;
- endelig mener Rådet med hensyn til artikel 13, litra c), nr. ii), at aktuarmæssige antagelser kan være af begrænset interesse, medmindre de detaljerede antagelser, der ligger bag, også oplyses, og artikel 13, litra c), nr. vi), er blevet tilpasset til de tilsvarende bestemmelser i artikel 9 og 10 (jf. dette og det foregående afsnit).

I forbindelse med ovennævnte ændringer i artikel 10-13 har Rådet også fulgt Europa-Parlamentets ændring 62, 128 og 54 (omend i ændret form). Derimod har Rådet ikke kunne acceptere nogen dele af ændring 56-59, 61, 129 og 64, da de efter Rådets mening ser ud til at ville øge pensionskassernes administrative byrde uden at give nogen åbenlyse fordele for medlemmerne og pensionsmodtagerne. Rådet mener desuden, at »område« som foreslået af Kommissionen er det udtryk, der normalt anvendes i EF-lovgivningen, og derfor er mere passende end »jurisdiktion«, der optræder i flere af Europa-Parlamentets ændringer, og Rådet har derfor ikke kunnet følge Europa-Parlamentets ændring 53.

G. De kompetente myndigheders beføjelser og pligter

Rådet har identificeret de samme mangler i overskriften til artikel 14 som Europa-Parlamentet i ændring 66, nemlig at artiklen omhandler de kompetente myndigheders beføjelser og pligter, medens overskriften i Kommissionens forslag kun omhandlede beføjelser.

Foruden ændring 66 har Rådet også fulgt Europa-Parlamentets ændring 67 og 69, omend i ændret form i overensstemmelse med de foregående afsnit. De tilsvarende dele af ændring 68, 70 og 71 er også medtaget i ændret form.

Desuden mener Rådet, at »kan« i artikel 14, stk. 2, i Kommissionens forslag er tvetydigt, og har derfor ændret det til »skal have beføjelse til ... at«. Det har også fundet det hensigtsmæssigt at anføre, at de kompetente myndigheder skal have beføjelse til at træffe administrative og finansielle foranstaltninger. I slutningen af samme stykke har Rådet også gjort det klart, at de to situationer, hvor aktiver kan indefryses, ikke udgør en udtømmende liste.

Rådet finder artikel 14, stk. 3, i Kommissionens forslag utilstrækkeligt med hensyn til udpegelse af særlige repræsentanter til at overtage beføjelser. Rådet mener nemlig, at denne bestemmelse kun skal gælde for beføjelser, der er fastsat i hjemlandets lovgivning, og ikke for beføjelser, der er fastsat i pensionskassens vedtægter.

Rådet har flyttet artikel 14, stk. 5, i Kommissionens forslag til artikel 20, stk. 9, da det mener, at dette er et mere naturligt sted for en bestemmelse om beføjelser og pligter i forbindelse med grænseoverskridende virksomhed. I den forbindelse har Rådet også ændret og indarbejdet dele af Europa-Parlamentets ændring 72 og tilføjet en henvisning til de krav med hensyn til information, der er omhandlet i artikel 20, stk. 7.

Endelig går Rådet ikke ind for, at de kompetente myndigheder skal udarbejde årsberetninger om deres aktiviteter med konkrete oplysninger om de undersøgelser, der er gennemført, da dette kunne blive for stor en byrde og gøre fremtidige undersøgelser vanskeligere for myndighederne. Europa-Parlamentets ændring 73 er derfor ikke medtaget i den fælles holdning.

H. Tekniske hensættelser og egenkapital

Rådet anser bestemmelserne om tekniske hensættelser i artikel 15 og 16 for at være af største betydning for tilsynet med pensionskasser. Det kan generelt tilslutte sig principperne i Kommissionens forslag, selv om det mener, at Kommissionens forslag skal udbygges og i nogle tilfælde gøres mere præcist. For at undgå tvetydighed i forbindelse med grænseoverskridende virksomhed har Rådet f.eks. i artikel 15-17 præciseret, at bestemmelserne vedrører hjemlandet. Rådet ønsker ligeledes at gøre det helt klart, at de passiver og forpligtelser, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, gælder for alle de ordninger, som en pensionskasse forvalter, og at passiverne skal svare til forpligtelserne.

I artikel 15, stk. 3, har Rådet lempet kravene lidt i forbindelse med muligheden for at forlænge tidsrummet mellem beregning af de tekniske hensættelser til tre år. I stedet for at kræve, at pensionskasserne skal dokumentere, at der er foretaget tilpasninger i de mellemliggende år, fastsætter Rådet, at tilpasningen skal dokumenteres eller attesteres over for myndighederne og/eller medlemmerne.

Artikel 15, stk. 4, er blevet tilpasset til den nye affattelse af artikel 9, litra d), med hensyn til aktuarer, revisorer og andre eksperter. For så vidt angår principperne i stk. 4 er Rådets fælles holdning betydeligt mere detaljeret end Kommissionens forslag med hensyn til, hvad der skal tages hensyn til ved beregningen af mindstebeløb og maksimale rentesatser. Rådet har også tilføjet et litra om de aktuarmæssige tabeller, der skal benyttes, og tilføjet demografiske ændringer blandt de forhold, hvorunder beregningen af de tekniske hensættelser kan ændres. Derimod har Rådet ikke anset det for nødvendigt at medtage Europa-Parlamentets ændring 74 om beregning af overførte pensionsrettigheder, som Rådet mener allerede er behandlet i stykket. Rådet kan heller ikke acceptere, at artikel 15, stk. 5, udgår, da det lægger stor vægt på denne bestemmelse. Europa-Parlamentets ændring 75 er derfor også forkastet.

Med henblik på eventuelle kommende kommissionsinitiativer vedrørende tekniske hensættelser på grundlag af erfaringerne i medlemsstaterne med gennemførelsen af dette direktiv og for at undgå forvridninger som følge af forskellige rentesatser i forskellige medlemsstater har Rådet også fastsat i artikel 15, stk. 6, at Kommissionen hvert andet år skal aflægge rapport til den komité, der bistår den på dette område. Disse rapporter kan aflægges oftere, hvis en eller flere medlemsstater anmoder om det.

Med hensyn til kapitaldækning af tekniske hensættelser (artikel 16) er det Rådets faste overbevisning, at hovedreglen skal være, at pensionskasserne til enhver tid skal have tilstrækkelige aktiver. Rådet frygter, at det vil skabe usikkerhed eller endog være i modstrid med artikel 16, stk. 1, hvis der refereres til gennemsnitlige aktiver beregnet over en periode på ét år i denne forbindelse. Det kan derfor ikke acceptere Europa-Parlamentets ændring 76.

Derimod har Rådet indarbejdet store dele af Europa-Parlamentets ændring 130, 77, 78 og 23 vedrørende den genoprettelsesplan, der skal udarbejdes i tilfælde af midlertidigt utilstrækkelige aktiver. Desuden mener Rådet, at sådanne planer (artikel 16, stk. 2, litra b)) og oplysninger vedrørende en eventuel ophævelse af ordninger (artikel 16, stk. 2, litra c)) skal stilles til rådighed for medlemmerne eller deres repræsentanter.

Rådet mener, at strengere krav til kapitaldækning for pensionskasser, der driver grænseoverskridende virksomhed, som foreslået af Kommissionen i artikel 16, stk. 3, er berettigede, og at den affattelse, som Europa-Parlamentet foreslår i ændring 79 og 22, kunne opfattes som en svækkelse af denne bestemmelse. Det har derfor ikke kunnet følge disse ændringer. I stedet mener det, at stykket som foreslået af Kommissionen skal gøres klarere med hensyn til følgerne, hvis det ikke overholdes. Rådet har fastsat, at hjemlandets kompetente myndighed i så fald griber ind og kan kræve, at pensionskassen øremærker sine aktiver og forpligtelser.

Med hensyn til artikel 17 om lovpligtig egenkapital har Rådet fulgt Europa-Parlamentets ændring 80, som det mener er en nyttig tilføjelse til Kommissionens forslag. Ved at indsætte »og ikke det pensionstegnende firma« har Rådet desuden bestræbt sig på at klarlægge, hvilke situationer der er omfattet af stk. 1. I stk. 2 har Rådet også gjort det klart, at det omfatter mindstebeløb, og at de relevante bestemmelser i livsforsikringsdirektivet i denne forbindelse er artikel 18 og 19. Derved har Rådet delvis indarbejdet Europa-Parlamentets ændring 81, men kan ikke se, at resten af ændringen (eller den tilknyttede ændring 24) er berettiget, da de to direktiver, som Europa-Parlamentet henviser til, allerede er gennemført i alle medlemsstaterne.

Endelig mener Rådet, at der er behov for endnu et stykke, hvorefter medlemsstaterne kan fastsætte yderligere krav og mere detaljerede regler vedrørende egenkapital, hvis de er begrundet i forsigtighedshensyn.

I. *Investeringsregler*

Ligesom ovennævnte tekniske hensættelser lægger Rådet meget stor vægt på de investeringsregler, som pensionskasser skal overholde, og artikel 18 er derfor undergået flere ændringer i forhold til Kommissionens forslag end nogen af de andre artikler i den fælles holdning.

Som udgangspunkt er Rådet enig med Kommissionen i, at det såkaldte forsigtighedsprincip skal være grundprincippet i alle investeringsregler. I betragtning af de begrænsede erfaringer i flere medlemsstater med dette princip og betænkeligheder ved, om det alene er tilstrækkeligt i alle situationer, har Rådet dog for det første identificeret et behov for klart at angive, hvad der forstås ved forsigtighedsprincippet (stk. 1), og for det andet givet medlemsstaterne mulighed for at supplere det med andre regler om nødvendigt (stk. 5). I denne forbindelse gøres der især opmærksom på følgende nye punkter:

- i artikel 18, stk. 1, litra a), understreges betydningen af, at der investeres således, at medlemmernes og pensionsmodtagernes interesser varetages bedst muligt;
- i stk. 1, litra c), er det fastsat, at der overvejende skal investeres på regulerede markeder;
- stk. 1, litra d), vedrører investeringer i afledte instrumenter;
- stk. 1, litra e), vedrører udsættelse for risiko, herunder risikokoncentration som følge af investeringer i aktiver udstedt af emitenter, der tilhører samme gruppe;
- i henhold til stk. 1, litra f), skal der være et loft over investering i det pensionstegnende firma og i den gruppe, som dette tilhører;
- medlemsstaterne får mulighed for at anvende de sidste to litra i forbindelse med investeringer i statsobligationer;
- stk. 2 begrænser pensionskassers muligheder for at optræde som långivere eller kautionister;
- i henhold til stk. 5 kan medlemsstaterne fastsætte mere detaljerede regler, herunder kvantitative regler, hvis de er begrundet i forsigtighedshensyn og underlagt litra a), b) og c); i denne forbindelse gøres der specielt opmærksom på investeringsreglerne for forsikringselskaber, der tilbyder livsforsikring;
- stk. 7 indeholder tre yderligere investeringsregler, som værtslandene kan kræve, at pensionskasser skal overholde, hvis de driver grænseoverskridende virksomhed i det pågældende værtsland, idet værtslandet dog skal anvende mindst samme regler for sine egne pensionskasser.

Rådet indtager derfor en anden holdning end Europa-Parlamentet, hvis løsning på problemet med, at ikke alle medlemsstaterne kender forsigtighedsprincippet, var at indføre en overgangsperiode på op til fem år. Rådet har derfor ikke kunnet indarbejde Europa-Parlamentets ændringer i den nye affattelse af artikel 18. Det har kunnet acceptere ændring 82, 83, 86, 87 og 89 i ændret form og dele af ændring 25 og 26, medens det ikke har accepteret ændring 84 og 85. Ændring 88 er kun fulgt for så vidt angår Kommissionens rapport, omend i ændret form og i den nye artikel 21 i stedet for i artikel 18. Den fælles holdning indeholder imidlertid ikke resten af ændring 88 eller den tilknyttede ændring 27.

J. *Administration og deponering*

Rådet støtter artikel 19 som foreslået af Kommissionen, men erkender, at den henvisning til direktivet om investeringsinstitutter, som Europa-Parlamentet har foreslået, er nyttig, især i betragtning af de bestemmelser, der er ændret og tilføjet i dette direktiv ved det ændringsdirektiv, som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget, og som blev underskrevet den 21. januar 2002. Rådet har derfor indarbejdet ændring 90 i stk. 1 og ændring 28 om samme spørgsmål i betragtning 32.

Desuden erkender Rådet, at det i nogle medlemsstater er obligatorisk at udpege depositarer, og det har tilføjet en bestemmelse herom i stk. 2.

Endelig har Rådet også tilføjet et nyt stykke om indefrysning af aktiver hos en depositar i en medlemsstat efter anmodning fra en anden medlemsstats kompetente myndighed.

K. *Grænseoverskridende virksomhed*

Rådet anser bestemmelserne om grænseoverskridende virksomhed i artikel 20 for at være nogle af de vigtigste i dette direktiv. Desuden mener det, at de bestemmelser, som Kommissionen har foreslået, er passende, men at de skal udbygges på visse punkter. Det mener også, at mange af de ændringer, som Europa-Parlamentet har foreslået, er nyttige tilføjelser til Kommissionens forslag. Med den nye definition af pensionstegnende firma i artikel 6, litra c), forekommer det f.eks. ikke længere hensigtsmæssigt eller nødvendigt at nævne enkeltpersoner i artikel 20. Disse er derfor udeladt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændring 91, 92 og 131. I overensstemmelse med disse tre ændringer og den delvis accepterede ændring 29 har Rådet indsat et krav i stk. 2 om, at pensionskasser skal have forhåndstilladelse fra den kompetente myndighed i deres eget hjemland, før de kan tilbyde pensionsordninger til virksomheder i andre medlemsstater. Derimod har Rådet ikke kunnet acceptere ændring 30 og 31 i denne forbindelse.

Rådet har også i ændret form fulgt Europa-Parlamentets ændring 94 og 132, som det mener er klarere og mere præcise end de tilsvarende bestemmelser i Kommissionens forslag og samtidig i overensstemmelse med Rådets politik, som går ud på, at medlemsstaternes social- og arbejdsmarkedslovgivning altid skal overholdes, jf. betragtning 8.

Desuden har Rådet i stk. 9 og 10 kombineret idéen i ændring 95 med artikel 14, stk. 5, som foreslået af Kommissionen (se afsnit G ovenfor vedrørende flytningen til artikel 20). Rådet mener dog, at inddragelse af tilladelsen som foreslået af Europa-Parlamentet i ændring 95 kun bør overvejes i ekstreme tilfælde, og at andre foranstaltninger i de fleste tilfælde er mere passende ved overtrædelse af kravene, jf. disse to stykker.

Foruden ovennævnte ændringer har Rådet ændret stk. 1, således at fremgår klart, at retten til at tilbyde pensionsordninger til pensionskasser i andre medlemsstater gælder med forbehold af den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning om tilrettelæggelse af pensionsordninger, herunder obligatorisk medlemskab og resultaterne af kollektive overenskomster, hvilket delvis følger Europa-Parlamentets ændring 106. Rådet har også tilpasset stk. 3, litra a), til den nye definition af værtsland og har tilføjet henvisninger til artikel 18, stk. 7, og artikel 20, stk. 7, i stk. 5, 6, 8 og 9.

L. Afsluttende bestemmelser

Rådet har indsat en artikel, der ikke oprindeligt var med i Kommissionens forslag, om samarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen, da det betragter begge former for samarbejde som afgørende for direktivets gennemførelse. Formålet med artikel 21 er for det første at identificere den bedste praksis gennem udveksling af oplysninger og erfaringer mellem medlemsstaterne og for det andet at sikre, at oplysninger af relevans for direktivets gennemførelse frit kan udveksles mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Med henblik herpå har Rådet tilsluttet sig idéerne i Europa-Parlamentets ændring 133 og 97 om, at der nedsættes en komité af repræsentanter for medlemsstaterne til at bistå Kommissionen.

Desuden er Rådet enig med Europa-Parlamentet i, at det ville være hensigtsmæssigt, at Kommissionen aflægger rapport om tilpasningen af de nationale tilsynsordninger, jf. ændring 88. Rådet vil dog gerne have, at Kommissionen også aflægger rapport om anvendelsen af investeringsreglerne og brugen af depositarer.

Med hensyn til direktivets gennemførelse har flere medlemsstater tilkendegivet, at de har behov for en periode på to år, hvilket Rådet har fastsat i artikel 22. Desuden har Rådet besluttet at indrømme overgangsperioder på op til fem år for gennemførelsen af visse bestemmelser, jf. artikel 22, stk. 3 og 4. Rådet insisterer dog på, at pensionskasser, der driver grænseoverskridende virksomhed, ikke kan få sådanne overgangsperioder.

IV. KONKLUSION

Rådet mener, at direktivet, som det er udformet i den fælles holdning, vil yde et væsentligt bidrag til mere sikre og tilfredsstillende pensioner i Europa fremover og samtidig vil udvide og bidrage til opbygningen af det indre marked for finansielle tjenester. Rådet erkender, at dette direktiv kun er det første skridt i den retning, og at der skal vedtages flere direktiver, men mener, at den balance, der er opnået i den fælles holdning, vil gøre det muligt for medlemsstaterne at gennemføre direktivet effektivt og til gavn for de nuværende og kommende medlemmer af pensionsordninger og pensionsmodtagere.

De ovenfor nævnte ændringer, som Rådet har foretaget i Kommissionens forslag, er i vid udstrækning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ændringsforslag. Over halvdelen af Europa-Parlamentets 99 ændringer er indarbejdet, enten helt, delvis eller idémæssigt, i Rådets fælles holdning.
